

VOORLEESVERHAAL

'Whoehoe', galmde het. Shanti zette haar handen aan haar mond en riep nog een keer: 'Whoehoehoe!' Mowgli kwam achter haar aan de Emaarate ruïne in. 'Houd op Shanti!' snauwde hij. 'Zo vliegen alle vleermuizen weg!' Shanti lachte en liep door, de donkere gang in. In de verte galmde haar geschreeuw nog na. Mowgli rende achter haar aan, maar zag niet waar hij liep. Losse brokken steen op de grond, grote schaduwen op de muur. Waar was Shanti nu gebleven? Met een grote klap botste hij tegen haar op. 'Whaaaaaaah...' gilden ze allebei toen ze over elkaar heen buitelden. Het muurtje waar ze tegenaan vielen, begon gevaarlijk te kraken. En met een grote stofwolk stortte het in elkaar...

Shanti en Mowgli rolden door het puin een grote ruimte in. Een oude kist stond midden in de nieuwe kamer. 'Waar zijn we?' vroeg Shanti duizelig. Mowgli onderzocht de ruimte en duwde tegen de kist. De deksel schoof eraf en een grote berg glimmende munten kwam tevoorschijn. Hij pakte een muntstuk op en bekeek het eens goed. 'Mooi', stamelde hij. Ook Shanti bekeek de schat van dichtbij en groef met haar handen door de gouden berg. 'Wat is het?' vroeg Mowgli. 'Munten. Geld!' riep Shanti uit. 'Daar kun je dingen van kopen in het dorp. En het is zoveel!' Blij danste ze rond de kist. Mowgli keek haar aan en begreep er niks van. Van geld had hij nog nooit gehoord. En wat zou kopen betekenen? Maar bijzonder vond hij de glimmende schijfjes wel. Wat had hij zin om die aan Baloe te laten zien.

Shanti begon de munten weer in de kist te stoppen. 'Ik neem het mee naar Haveli. Wat zullen ze verbaasd zijn!' ratelde ze. Maar daar was Mowgli het niet mee eens. Die schat was toch ook van hem? Shanti mocht dat niet zo maar afpakken. Boos schreeuwde hij: 'Afblijven! Deze schijfjes zijn ook van mij. Van de jungle!' Shanti keek hem verbaasd aan. 'Kom nou', riep ze, 'wat moet jij nou met geld? Het is van mij en ik neem het mee.' De ruzie laaide hoog op en zelfs bij de raadsrots kon het geschreeuw

worden gehoord.

Gealarmeerd door het lawaai kwam Chil een kijkje nemen. Ook Hathi kwam aange-stampst en Raksha verliet snel haar hol. Wat gebeurde er toch allemaal daar in de Emaarate ruïne? De dieren vonden snel de ruziënde Mowgli en Shanti.

Hathi haalde ze uit elkaar. 'Wat is hier aan de hand?' tetterde hij. Door elkaar heen schreeuwden ze over de ingestorte muur, de gevonden kist en de munten. 'De schat is van mij!' riepen ze tegelijk.

Na een lange discussie over de glimmende munten besloten alle dieren het geld mee de jungle in te nemen. Daar was de schat per slot van rekening gevonden, dus daar moest hij ook maar blijven. De glimmende schijfjes moesten eerlijk worden verdeeld tussen alle junglebewoners, bedacht Hathi. Dan kon er niet nog een ruzie over ontstaan. Morrend stemde Shanti met het plan in, maar helemaal terecht vond ze het niet. Zij mocht toch ook wel wat hebben? Ach, veel kon het haar ook niet schelen. Die muntjes waren vast niet zo veel waard en als die dieren er nou ook heel blij mee waren, was het ook wel goed. Al mijmerend liep ze naar Haveli terug om het verhaal aan het dorpshoofd te gaan vertellen.

Toen het dorpshoofd over de munten hoorde, greep hij naar zijn hoofd. 'De lang gezochte schat van Emaarat is gevonden! Die is legendarisch, hij zou zoveel waard moeten zijn... Dat zou de redding van ons dorp betekenen. Waar is hij gebleven Shanti?' Shanti legde uit over de ruzie en dat de dieren de munten hadden verdeeld. Het dorpshoofd kon zijn oren niet geloven. Hij vertelde haar dat dit niet zo maar muntjes waren, maar echte goudstukken. En dat die ongelofelijk veel waard zijn! Het dorp zou zo'n schat heel goed kunnen gebruiken, want het ging niet zo goed. Binnenkort zou niemand meer spullen en eten kunnen kopen.

